

LA MORT DEL REY EN PERE

Flagell.

ESVARIEJANT nit y día
 lo Rey Pere del Punyal,
 en son llit de mort, panteja
 ab la Mort, en ferm combat.
 —¡Vina ab mí!—la Mort li crida,
 —¡Déixme!—'l Rey responli en vá.
 La Mort guanya, y lo monarca
 va morintse ja per graus.

—¿Per que 't dol vení' á la tomba?
 —Per mos cástichs eternals.
 —¿Per qué 'ls crims váres cometre?
 —Perque 'l ceptre 'm va cegar.
 ¡Oh! Trayeume aquesta argolla
 de ferro, que 'm va escanyant,
 aquesta argolla qu' ostenta
 en son centre 'l sagell real,—

Y aquest era, en son desvari,
 l' espantós terrible clam:
 De l' anell, qu' al dit portava,
 veyá ferse 'l cercle gran;
 ja engrandit, del dit sortía,
 y, arrapántseli com cranch,
 li era, entorn del coll, argolla
 que l' anava estrangulant.

Quan ja 's veyá, llengua enfora,
 los ulls injectats de sanch,
 y amoratat tot lo rostre,
 vorer á morí' escanyát,
 l' argolla són coll deixava,
 s' anava enxiquint per graus,
 y ane reall tornava á ésser
 en sa nuosa y freda má.

Un instant sols reposava
 d' aquest torment infernal.
 L' anell tornava á engrandirse,
 lo tornava á agarrotar
 la nou del coll enfonzantli
 ab lo grop del sagell real,
 y lo rey, foll, preguntava,
 l' argolla arrencantse en vá:
 —¿Quantas voltas, ans que mori,
 l' argolla m' ha d' escanyar?—

Y la Mort li contestava,
 en lo séu torment gosant:
 —Tantas voltas cada día
 com perdons has denegat.
 Tantas voltas com pogueres
 salvar á los téus germans,
 y, per feho, no estampares,
 poguent tú, lo sagell real.—

Frederich Soler,

